

Ότε τόσοσ λόγος γίνεται περί οικονομίων, υποβάλλομεν καί ημείς εις τήν Σ. Κυβέρνησιν τήν κατωτέρω. Τό δικαίωμα τών υπαλλήλων εις απόκτησιν συντάξεως άρχεται μετά ύπηρεσίαν είκοσαετή· άν λοιπόν επαύοντο πάντες άνεξαίρετως οί υπάλληλοι κατά τὸ δέκκτον έννατον έτος τῆς ύπηρεσίας, τὸ ταμείον τών πολιτικῶν συντάξεων ήθελεν αποβῆ περιττόν.

* *

Είς πάσας άλληλοδιαδόχως τῆς έφημερίδας άνέγνωμεν ότι τὸ ήμέτερον θεωρηκτόν «*Ο.Ι.Γα*» καί τὸ πλήρωμα αὐτοῦ έγένοντο δεκτά έν τῷ ναυσταθμῷ τῆς Τουλόνης «*μετ' έξαιρετικῆς ευμενείας*» πρό ελίγων εβδομάδων άνεγινώσκουμεν εις τὰ αὐτὰ φύλλα ότι ὁ κ. Ηρέσθους τῆς Ἀμερικῆς προσεκάλεσε τήν Ἑλλάδα νά μετάσχη τῆς έν Φιλαδελφεία εκθέσεως «*θε' έξαιρέτως καλακευτικῶν εκφράσεων*» καί άλλοτε πάλιν επληροφορούμεθα ότι διατριβή τις τοῦ κ. Σαριπόλου έτυχεν έν παρισισινῷ συλλόγῳ «*έξαιρετικῆς μενείας*». Ἡ αὐταρέσκεια μεθ' ἧς οί αξιότιμοι ήμῶν δημοσιογράφοι άναγράφουσι ταῦτα εἶναι άπαράλλακτος ὡς άν επεδείκνυέ τις μεγαλαυχῶν επιστολήν πρός έαυτόν, καταλήγουσαν διά τῆς φράσεως «*Εἰμι μετ' έξαιρέτου υπολήψεως δοῦλος ήμῶν ταπεινόςτατος*».

* *

Ἐν Εὐρώπῃ υπάρχουσι πλοῦσιοι άνθρωποι οἵτινες μετ' έχοντες ασχολίας επιδίδονται εις μανίας. Οί μὲν τούτων συλλέγουσι κογχύλας, οί δε αγαπῶσι τὰ παλαιά βιβλία καί λέγονται *φιλόβιβλοι*, άλλοι πάλιν προστατεύουσι τοῦς μαύρους δούλους καί καλοῦνται *φιλόμαυροι* (*negrophiles*). Είς τοιαύτην τινά κατηγορίαν υπάγονται καί οἱ *φιλέλληνες*. Τὸ επίθετον τοῦτο άντι νά ευφραίνῃ, έπρεπε ν' αναδιβάξη έρύθημα άγανακτήσεως καί έντροπῆς επί τῆς παρεΐας παντός αξιόπεποῦς Ἑλλῆνος, αναλογιζομένου ότι οὔτε *γερμανόφιλος*, οὔτε *γαλλόφιλος*, οὔδε καν *φιλοσπαρον* ετόλμησέ τις ποτὲ νά ονομάσῃ έαυτόν.

* *

Κατά τῆς έφημερίδας τῆς Βιέννης, ὡς ὁ θάνατος τοῦ Ἀλζις υπῆρξε θρίαμβος τοῦ Δισκρέην, οὔτω ὁ φόνος τοῦ Ἀνῆ Πασα εἶναι άντεκδίκησις τοῦ Ἰγνάτιου. Ἄν τῷ ὄντι οὔτως έχουσι τὰ πράγματα, πρέπει νά όμολογήσωμεν ότι ὁ τρόπος τοῦ μάχεσθαι τῶν πολιτικῶν άνδρῶν τῆς Ἀγγλίας καί Ῥωσσίας ένθυμίζει τὸν παροιμιώδη εκείνον άγῶνα τῶν δύο άμαζιηλατῶν. Οὔτοι εἶχον έκαστος ένα επιβάτην έν τῷ όχήματί του καί ήριζον περί πρωτοπορείας έν στενῷ δρόμῳ, ὅτε ὁ εις εἰς αὐτῶν εκτύπησεν τὸν καθήμενον έν τῷ άμάξῃ τοῦ αντιπάλου του επιβάτην. Τοῦτο ελέπων ὁ άλλος ήγειρε κλαίεινος τήν μάστιγα άνακράζων: «*Ἄν δέριγος σὺ τὸν μουστερην μου, δέρνω καί εγὼ τὸν ιδιόν σου*», καί ἡ μάχη εξηκολούθησε δαπάνῃ τῆς βίχσεως τῶν όχουμένων. Ἄν αἱ μάστιγες άντικατασταθῶσι διά ψαλίδων καί βεβόλθερ, νομίζομεν ότι ἡ ιστορία εἶναι ἡ αὐτή.

* *

* *

Ἡ παρούσα έκατονταετηρίς δύναται, νομίζομεν, νά ονομασθῆ ὁ χρυσοῦς αἶὼν τῶν πολιτικῶν δολοφονιῶν. Ἐν μόνη τῇ Γαλλίᾳ υπέρ τῆς εἰκοσι συνέδισαν τοιαῦται ή απόπειραι τοιούτων, κατά τῆς ὁποίας έφρονέθησαν άνθρωποι υπέρ τοῦς έκατόν. Μεταξὺ ὅμως τῶν ευρωπαϊκῶν δολοφόνων καί τοῦ Χασάν υπάρχει ἡ ακόλουθος διαφορά, ότι οί μὲν Εὐρωπαῖοι, ὁ Φιέσκης, ὁ Ὀρσίνης καί λοιποί, συναγελαζόμενοι άνά πέντε ή δέκα, εκρούποντο ὅτε μὲν έπισθεν τοίχου, ὅτε δε έπισθεν γυναικῶν καί παιδίων, έβρίπτον τρέμοντες βρόμβας φονευόσας βρέφη, γέροντας καί κορασίδας καί έφευγον άνάνδρως· ὁ δε Χασάν πρός εκδίκησιν τοῦ αὐθέντου του εθυσίασεν εκ προμελέτης τήν ζωήν αὐτοῦ, ὡρμησε μότος εις τὸ άντρον τῶν έχθρῶν του ὡς ὁ ρωμαῖος Κούρτιος εις τὸ χάσμα, εφόνευσε τέσσαρας καί επλήγωσε πέντε εἰς αὐτῶν, οὔδε βήμα οπισθοδρόμησεν ὅτε συνελήφθη, καί απέθανε χωρὶς νά ὡχριάσῃ. Ἐν τούτοις υπέρ τοῦ δειλοῦ Ὀρσίνη καί τῶν ὁμοίων του πλείσται καρδίαι εκκρίτησαν εἰς οἴκτου έν Εὐρώπῃ, άντήχησαν φωναί ρητόρων, υγρανθησαν γυναικειοί ὀφθαλμοί καί αὐτῇ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γαλλίας εγονουπέτησε πρό τοῦ συζύγου της ζητοῦσα χάριν. Οὔδεις νομίζομεν θέλει κατηγορήσει ἡμᾶς ὡς παραδοξολόγους, άν παρατηρήσωμεν ότι πλείονος συμπαθείας τοῦ Ἰταλοῦ σφαγέως γυναικοπαίδων ήτο αξίος ὁ ήρωϊκός καί άτρόμητος νεανίας, ὅστις εκρυσάσθη άκλαυστος έν Κωνσταντινουπόλει. Ἄν ήναι δικαία ἡ ἱστορία, τὸν Χασάν θέλουσι βεβαίως όνομάσει οί άπάγονοι ήμῶν μέγαν Ἀλέξανδρον τοῦ φόνου καί Παγανίνην τοῦ βεβόλθερ.

* *

* *

Κατ' αὐτὰς έχάθη ἡ νῆσος Θήρα, ὡς πέρυσιν ὁ Γαρδελίνος, ελπίζομεν ότι καί αὐτῇ θέλει άνευρεθῆ.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΣ.

Ἀνεμομαζώματα

Ἡ άμερικανὶς αἰοιδὸς κ. Κοράνη, πληροφορηθεῖσα ότι τὰ πάντα διά φατριασμοῦ κατορθοῦνται έν Ἑλλάδι, εὐθὺς εζήτησε καί κατόρθωσε νά γίνῃ κομματάρχισσα. Τοῦς ὀπαδοῦς αὐτῆς συναθροίζει εις συνεδριάσεις ὁμοιαζούσας εκλογικοῦς συλλόγους, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ρητηνίτου εξαιρουμένου. Οί αὐτοί έπειτα άνθρωποι χειροκρατοῦσι πάντα αὐτῆς λαρυγγισμὸν, ὡς τὸ «*Εθνικὸν Πνεῦμα*», ὁ «*Ἀγγελος*», ἡ «*Γάξις*» ὁ «*Ἑλληνικὸς Λαός*» κτλ. πᾶσαν πράξιν τοῦ κ. Κομμουνδαύρου.

* *

* *

Τῆς αἰοιδῶ ταύτης τὸ μέγιστον προτέρημα εἶναι άναντηρόρητως ἡ ὄλιω άμερικανική άνεξαρτησία χαρακτῆρος. Μισοῦσα πάντα ζυγόν, δέν θέλει νά υποταχθῆ οὔτε εις τὸν χρόνον, οὔτε εις τὸν τόνον, οὔτε εις τὸν υποβολέα, οὔδε καν εις τήν βίβδον τοῦ κ. Σταγκαπιάνου.

* *

* *

Φίλος τις ήμῶν, θέλων νά παραστήσῃ ποίαν θραῦσιν

κάμνει ή κ. Κοράνη εις τήν μουσικήν του Γουνώ, ἔλεγεν ἡμῖν «Φαντάσθητι ταῦρον χορεύοντα ἐντὸς ἐργαστηρίου ὕδατικῶν».

* * *

Ἄπόντος τοῦ φίλου ἡμῶν κ. Βλάχου, ὅστις ἐπέπληξεν ἡμᾶς ὡς ὑπερβάντας τὰ ὅρια τῆς γλωσσικῆς τόλμης, διότι ὀνομάσαμεν κατ' Αἰσχύλον δρατὴν τὴν φωνὴν τοῦ κ. Σόρια, τολμῶμεν σήμερον νὰ ὑποπέσωμεν εἰς ὁμοίαν ἀντίφρασιν, λέγοντες ὅτι ἵνα εὐχαριστηθῆ τις πρέπει ν' ἀκροᾶται τὴν Λουκίαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

* * *

Ἡ φαληρικὴ Νηρηίδα, μετὰ πεισματώδη ἀντίστασιν, κατεβίβασεν ὡς ἠκούσαμεν τὴν σημαίαν της.

ΒΟΡΕΑΣ.

ΠΑΙΓΝΙΑΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Ὅτι ἡ νῆσος Θήρα ἐξ ἐξήρσεως, ὡς λέγουσιν οἱ γεωλόγοι, ἐγεννήθη εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι ἕμως καὶ κατεποντίσθη χρέζει ἐπιθεθαλώσεως.

(Παλιγγενεσία).

Μεθ' ὅλην ἕμως τὴν ἀβεβαιότητα ταύτην ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐξ Εὐρώπης βεβαιώτερες περὶ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

(Ἐθροβύλαξ).

Ἐὰν δικαιῶται ὁ Γερμίας ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ σιμιτοποῖς νὰ παρασημοφορηθῆ διὰ τὰ ἐκλεκτὰ σιμίτια του, δικαιῶται καὶ ὁ Ἄθ. Ζάπας νὰ λάβῃ τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος, διότι ἀνέκαθεν αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα μετέρχεται.

(Ἑλληνικὸς Λαός).

Ἐκηδεύθη προσηκόντως ὁ Α. Π. . . εὐπατρίδης Ἄθηναῖος, καὶ ἱππότης τοῦ τάγματος τῶν ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ.

(Ἐθνικὸν Πνεῦμα).

Ὁδδεμίαν εἰσέτι ἔλαβες εἰδήσιν περὶ τοῦ υἱοῦ σου; . . . Καὶ εἶδες τὸν υἱόν μου; . . . Τὸν εἶδον . . . Ζῆ λοιπόν; Ἄ-

σθενεῖ! . . . Φέρετέ με, φέρετέ με . . . Ὅχι, ὄχι, ἀφετέ με. Εἰς τὸν κῆπον φέρετέ με . . .

(Χελιδών).

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Εὐφυσέτατος εἶναι ὁ τρόπος, δι' οὗ ὁ ἀξιόλογος ἡμῶν ἀστυνόμος κατώρθωσε νὰ ἐκδιώξῃ ἕνδεκα ὀπωροφόρους γαιθάρους ἑλημερεύοντας παρανόμως παρὰ τὴν βρύσιν Καλαμιώτου. Διέταξε δηλ. τοὺς κλητῆρας ν' ἀφαιρέσωσι τὰς πλάστιγγας τῶν πωλητῶν, οἵτινες ἔτρεξαν δρομαῖοι εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἐρκιζόμενοι ὅτι θέλουσι συμμορφοῦσθαι εἰς τὸ μέλλον πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Ἡ αἰτία τῆς τόσης σπουδῆς εἶναι ὅτι ἐφοβήθησαν μὴ λάβῃ τὴν περιέργειαν νὰ ζυγίσῃ τὰ ζύγια των ὁ κ. ἀστυνόμος. Φ . . .

Σύστασις εἰς τὸν κ. Ε. Χατζηπέτρον περὶ ληπτέων μέτρων ἐν Φαλήρῳ.

Νὰ ἀπαγορευθῆ τῷ νεανίᾳ Τ. νὰ κάθηται δι' ἄκρον εἰς τὸ θέατρον, διότι ὀπισθεν αὐτοῦ στήλη ὀλόκληρος θεατῶν στερεῖται τῆς ἐν τῇ σκηνῇ θεάς.

Νὰ μὴν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν πελώριον κυρίαν μετὰ τὸ βουρνούριον νὰ πηγαινοέρχεται ἐν ὄσῳ διαρκεῖ ἡ παράστασις, διότι συμπαρασύρει πᾶν τὸ προστοχόν.

Νὰ ἐμποδισθῶσιν αἱ λογομαχίαι εἰς τὰ παρασκῆνια καὶ ἡ ἀποδοκιμασία τῆς locomotive, καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦνται τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια.

Νὰ μὴ γίνονται δεκτοὶ σκύλοι καὶ βρέφη ὡς θεαταί.

Νὰ ἐκλειδωθῆ τὸ αὐτὸ τοῦ Σταγκαπιάνου.

Νὰ διαταχθῆ ἡ ὀρχήστρα νὰ παιανίζῃ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἑταιρίας ἕταν, κατὰ τὸν κῆρυκα τοῦ κ. Κωστοπούλου, «ἐπειδὴ ἕνεκα ἐκτάκτου αἰφνιδίου πνεύσαντος ἀνέμου διακόπτεται ἡ παράστασις.»

Νὰ εἰδοποιηθῶσιν αἱ κυρίαί, καὶ μάλιστα αἱ μικροῦ ἀναστήματος, νὰ ἀπέχωσιν ἑφέτος τῶν θαλασσίων λουτρῶν, διότι τὰ παραπήγματα ἀπὸ σκοποῦ ἔτοποθηθησαν εἰς βαθέα ὕδατα.

Νὰ κατασχεθῶσιν αἱ μπριζόλαις τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου καὶ νὰ πωληθῶσιν εἰς τοὺς ὑποδηματοποιούς, ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδίων.

Τέλος νὰ λείψουν αἱ μπουγάδες ἀπὸ τὴν πλατεῖαν.

ΕΥΤΑΞΙΑΣ

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ